

รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุน
ในการประชุมครั้งที่ 3/2554
วันศุกร์ที่ 11 มีนาคม 2554 เวลา 13.00 น.
ณ ห้องประชุมชุมชนหะวัน ชั้น 3 ตึกกระทรวงอุตสาหกรรม

กรรมการผู้เข้าประชุม

1. นายประเสริฐ ตปนียางกูร	ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม	ประธานกรรมการ
2. นายันทวัฒน์ สังข์หล่อ	ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	รองประธานกรรมการ
3. นางเยาวลักษณ์ มานะตระกูล	ผู้แทนสำนักงบประมาณ	กรรมการ
4. นายพรศักดิ์ โอวาทกรกิจ	ผู้แทนชาวไร่อ้อย	กรรมการ
5. นายมนตรี วิศณุพรประสิทธิ์	ผู้แทนชาวไร่อ้อย	กรรมการ
6. นายอิสสระ ถวิลเติมทรัพย์	ผู้แทนโรงงาน	กรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ไม่เข้าประชุม

1. นายอำนาจ ปะติเส	ที่ปรึกษา	ติดภารกิจอื่น
2. นางสาวสุพัตรา ธนเสนีวัฒน์	ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	ติดราชการอื่น
3. ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์	อยู่ระหว่างการเสนอแต่งตั้ง	
4. ผู้แทนกระทรวงการคลัง	อยู่ระหว่างการเสนอแต่งตั้ง	
5. นายกำธร กิตติโชติทรัพย์	ผู้แทนชาวไร่อ้อย	ติดภารกิจอื่น
6. นายกฤษฎา มนเทียรวิเชียรฉาย	ผู้แทนโรงงาน	ติดภารกิจอื่น
7. นายวิวัฒน์ ตั้งปอง	ผู้แทนโรงงาน	ติดภารกิจอื่น

ผู้เข้าร่วมประชุมแทนกรรมการ

1. นายคมกริช นาคะลักษณ์	แทนนายกฤษฎา มนเทียรวิเชียรฉาย	ผู้แทนโรงงาน
-------------------------	-------------------------------	--------------

ผู้เข้าร่วมประชุม

1. นายวีระศักดิ์ ขวัญเมือง	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
2. นายบัญชา คันตชุมภู	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
3. นายชาคร ญัตติพิร	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
4. นางสาวพรชณี จันทุมมา	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
5. นางสาวผุสดี เรืองสุข	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

6. นางสาวพรณจิตรา ม่วงใหญ่	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
7. นางสาวมลวิทย์ นิลแสง	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
8. นายบัณฑิต วุฒิ	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
9. นายสุขชัย วีระวัฒน์นากุล	สำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย
10. นายอภิจิณ ไชติกเสถียร	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
11. นายสมคิด บรรยาย	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
12. นางพรทิพย์ เกตุมา	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
13. นายวินัย ไฝเมตตา	ศูนย์บริหารการผลิตฯ
14. นางสาววลัย ศรีเมือง	3 สมาคมโรงงานน้ำตาล
15. นางปริญญา สุขปิติ	สมาคมการค้าอุตสาหกรรมน้ำตาล
16. นางสาวอภิญา คชชะ	สมาคมผู้ผลิตน้ำตาลและชีวพลังงานไทย
17. นายคณุต นรินทร์สุขรัตน์	สมาคมผู้ผลิตน้ำตาลและชีวพลังงานไทย
18. นางสาวณัฐาณัฏร์ สุขปลั่ง	สมาคมโรงงานน้ำตาลไทย
19. นางสาวกীরติสุดา คำของ	บริษัท น้ำตาลมิตรผล จำกัด
20. นายเกียรติก้อง มงคลลักษณ์	สหพันธ์ชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย
21. นางสาวบุษบา เรืองสุข	สหสมาคมชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย
22. นางสาวแพรวภัทรา ทองลิ้ม	ชมรมสถาบันชาวไร่อ้อยภาคอีสาน

เริ่มประชุมเวลา 13.25 น.

เมื่อกรรมการมาครบองค์ประชุม นายประเสริฐ ตปนียางกูร เลขาธิการคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน ได้กล่าวเปิดประชุมโดยมีนายอิสสระ ถวิลเดิมทรัพย์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ และนายวีระศักดิ์ ขวัญเมือง ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย เป็นผู้เสนอเรื่องต่างๆ ต่อที่ประชุม

วาระที่ 1 เรื่องแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ไม่มี

วาระที่ 2 เรื่องรับรองรายงานการประชุม

นายอิสสระ ถวิลเดมิทรัพย์ กรรมการและเลขานุการ มอบหมายให้นายบัญชา คันตชุมภู รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ เสนอให้ที่ประชุมพิจารณารับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุน ครั้งที่ 2/2554 เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 10 กุมภาพันธ์ 2554 ซึ่งได้แจ้งเวียนให้คณะกรรมการรับทราบแล้ว เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2554

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารกองทุน ครั้งที่ 2/2554 เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 10 กุมภาพันธ์ 2554 โดยไม่มีการแก้ไข

ทั้งนี้หากคณะกรรมการท่านใดประสงค์จะแก้ไขรายงานการประชุมครั้งดังกล่าวอีก ให้แจ้งต่อฝ่ายเลขานุการภายใน 1 สัปดาห์

วาระที่ 3 เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่ผ่านมา

3.1 เรื่อง การหักกลบลบหนี้ระหว่างเงินชดเชยค่าซื้อน้ำตาลทรายโควตา ค. กับภาระหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการที่โรงงานน้ำตาลค้างชำระต่อกองทุนฯ

นายอิสสระ ถวิลเดมิทรัพย์ กรรมการและเลขานุการ มอบหมายให้นายบัญชา คันตชุมภู รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ เสนอเรื่องดังนี้

1. เรื่องเดิม

ในช่วงปี 2549 – ปี 2551 มีโรงงานน้ำตาลยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต่อศาลล้มละลายกลางจำนวน 7 บริษัท ซึ่งกองทุนฯ ในฐานะเจ้าหนี้ได้ยื่นคำร้องขอรับชำระหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไว้แล้ว

ต่อมาศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ รวมทั้งได้แต่งตั้งผู้บริหารแผนฯ เพื่อทำหน้าที่บริหารกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ให้เป็นไปตามแผนฟื้นฟูกิจการตามที่ศาลได้ให้ความเห็นชอบไว้ ซึ่งกองทุนฯ ได้รับการชำระหนี้จากลูกหนี้ดังกล่าวตามปกติ

2. ประเด็นที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ในการประชุมครั้งที่ 9/2553 เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2553 ได้มีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนฯ เสนอให้ใช้เงินกองทุนฯ จำนวน 450 ล้านบาท จ่ายชดเชยให้แก่ระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ในกรณีที่โรงงานน้ำตาลต้องซื้อคืนน้ำตาลทรายจำนวน 1 ล้านกระสอบ เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาการตั้งตัวของน้ำตาลทรายเพื่อการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ ในการประชุมครั้งที่ 2/2554 เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2554 ได้มีมติอนุมัติในหลักการให้

สำนักงานกองทุนฯ จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่โรงงานน้ำตาลและหากมีกรณีที่โรงงานน้ำตาลมีหนี้ค้างชำระต่อกองทุนฯ ก็ให้ดำเนินการหักกลบลบหนี้ต่อกันต่อไป

3. การดำเนินการ

สำนักงานกองทุนฯ ได้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย และมติคณะกรรมการบริหารกองทุนข้างต้น โดยหลังจากหักกลบลบหนี้ต่อกันแล้วปรากฏว่ากองทุนฯ จะต้องจ่ายเงินชดเชยค่าซื้อน้ำตาลทรายโควตา ค. ให้แก่ลูกหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการข้างต้น จำนวน 4 บริษัท ในขณะที่ทั้ง 4 บริษัท ดังกล่าวยังมีหนี้ตามแผนฟื้นฟูค้างชำระต่อกองทุนฯ ดังต่อไปนี้

หน่วย : บาท

ลำดับ	บริษัท	ได้รับเงินชดเชยค่าซื้อน้ำตาลจากกองทุน	ค้างชำระต่อกองทุนตามแผนฟื้นฟู
1	บ. อุตสาหกรรมน้ำตาล ที.เอ็น. จก.	2,840,125.75	148,500,001.78
2	บ. น้ำตาลรีไฟน์ซันมงคล จก.	5,047,404.55	56,243,260.05
3	บ. อุตสาหกรรมอ่าวเวียง จก.	8,785,595.46	44,999,530.77
4	บ. โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จก.	4,682,577.27	200,518,739.57
รวม		21,355,703.03	450,261,532.17

4. ข้อเสนอของสำนักงานฯ

ตามแผนการชำระหนี้ที่ศาลได้ให้ความเห็นชอบไว้ มีระยะเวลาชำระหนี้แล้วเสร็จเป็นเวลา 15 ปี ซึ่งภายในระยะเวลาดังกล่าวไม่อาจทราบได้ว่าการบริหารแผนฟื้นฟูกิจการจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ และกองทุนฯ จะได้รับชำระหนี้ครบถ้วนหรือไม่เพียงใด

ดังนั้น สำนักงานกองทุนฯ จึงเห็นควรดำเนินการหักกลบลบหนี้ระหว่างเงินที่กองทุนฯ จะต้องจ่ายชดเชยโรงงานกรณีซื้อคืนน้ำตาลทรายโควตา ค. กับภาระหนี้ที่โรงงานน้ำตาลทั้ง 4 บริษัท ค้างชำระต่อกองทุนฯ ตามแผนการชำระหนี้

5. ข้อมูลประกอบการพิจารณา

5.1 พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2486

ข้อ 90/33 “ถ้าเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการเป็นหนี้ลูกหนี้ในเวลาที่มิคำสั่งฟื้นฟูกิจการ เจ้าหนี้ผู้นั้นอาจใช้สิทธิหักกลบลบหนี้ได้ เว้นแต่เจ้าหนี้ได้สิทธิเรียกร้องต่อลูกหนี้ภายหลังที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ”

กรณีที่สำนักงานฯ เสนอจะเป็นการนำเอาภาระหนี้ที่เกิดขึ้นภายหลังที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการไปหักกลบลบหนี้กับภาระหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ ซึ่งหากพิจารณาตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว ยังมีปัญหาว่าจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่

5.2 เคยมีกรณีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเดียวกันนี้ที่คณะกรรมการบริหารกองทุนได้เคยพิจารณาและมีมติดังนี้

5.2.1 คณะกรรมการบริหารกองทุน ในการประชุมครั้งที่ 5/2552 เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2552 ได้พิจารณากรณีที่สำนักงานกองทุนฯ เสนอให้นำเอาภาระหนี้ที่บริษัท โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จำกัด ค้างชำระหนี้ต่อกองทุนตามแผนฟื้นฟูกิจการ จำนวน 254,747,742.99 บาท มาหักกลบลบหนี้กับเงินชดเชยส่วนต่างราคาอ้อย ในฤดูกาลผลิตปี 2549/50 ซึ่งกองทุนฯ จะต้องจ่ายให้แก่บริษัทฯ จำนวน 173,829,085.78 บาท โดยที่ประชุมได้มีความเห็นว่าตามแผนฟื้นฟูกิจการ กองทุนฯ จะได้รับชำระหนี้เงินต้นจำนวน 254,747,742.99 บาทครบถ้วน ในเดือนธันวาคม 2566 สำหรับดอกเบี้ยจำนวน 120,670,137.92 บาท จะถูกยก (ปลดหนี้) ทั้งจำนวน โดยที่ไม่อาจทราบได้ว่าการบริหารแผนฟื้นฟูจะประสบผลสำเร็จและกองทุนฯ จะได้รับชำระหนี้ครบหรือไม่ ประกอบกับกองทุนฯ ต้องจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างราคาอ้อย จำนวน 173,829,085.78 บาท ให้แก่บริษัท โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จำกัด (ลูกหนี้) ทั้งจำนวนในทันที โดยเงินดังกล่าวเป็นเงินที่กู้มาจาก ธ.ก.ส. และเป็นภาระร่วมกันของระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ที่จะต้องรับผิดชอบร่วมกัน ดังนั้น ที่ประชุมจึงได้มีมติให้หักกลบลบหนี้ระหว่างเงินชดเชยส่วนต่างราคาอ้อยฯ ที่กองทุนฯ จะต้องจ่ายจำนวน 173,829,085.78 บาท กับภาระหนี้ที่บริษัท โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จำกัด (ลูกหนี้) จะต้องชำระให้แก่กองทุนฯ ตามแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เพียงจำนวนที่เท่ากัน (173,829,085.78 บาท) แต่เนื่องจากเรื่องดังกล่าวเกี่ยวข้องกับความร่วมมือกันของระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งเป็นเรื่องนโยบาย ที่ประชุมจึงให้นำเสนอต่อคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายพิจารณาให้ความเห็นชอบกับการดำเนินการตามมติของคณะกรรมการบริหารกองทุนข้างต้น ต่อไป

5.2.2 คณะกรรมการบริหารกองทุน ในการประชุมครั้งที่ 15/2552 เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2552 ได้พิจารณาเรื่องการนำเงินที่เหลือจำนวน 4,616,485.38 บาท ที่บริษัท โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จำกัด จะได้รับจากกองทุนฯ อันเนื่องมาจากการหักกลบลบหนี้ระหว่างเงินชดเชยส่วนต่างผลตอบแทนการผลิตฯ ของฤดูกาลผลิตปี 2549/50 งวดที่ 1 จำนวนเงิน 14,899,635.92 บาท กับเงินรักษาเสถียรภาพฯ ปี 2550/51 ที่บริษัทฯ จะต้องชำระต่อกองทุนฯ จำนวน 10,283,150.54 บาท ไปหักกลบลบหนี้กับเงินที่บริษัทฯ ค้างชำระต่อกองทุนฯ ตามแผนฟื้นฟูกิจการ โดยที่ประชุมได้มีความเห็นว่าศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งในคดีหมายเลขดำที่ สฟ. 43/2552 ให้ยกคำร้องของบริษัท โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จำกัด ที่ร้องขอต่อศาล ขอให้ศาลเพิกถอนมติคณะกรรมการบริหารกองทุนที่ให้นำเงินชดเชยส่วนต่างของราคาอ้อยฤดูกาลผลิตปี 2549/50

จำนวน 173,829,085.78 บาท ไปหักกลบหนี้กับเงินที่บริษัทฯ ต้องชำระต่อกองทุน จำนวน 254,747,743.99 บาท ซึ่งศาลล้มละลายกลางได้วินิจฉัยว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจ ร้องขอต่อศาล เนื่องจากเมื่อศาลมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ทำแผนและเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูแล้ว บรรดาสิทธิอำนาจหน้าที่ของบริษัทฯ ย่อมตกอยู่กับผู้บริหารแผนตามพระราชบัญญัติ ล้มละลาย พุทธศักราช 2483 มาตรา 90/25 ดังนั้น ที่ประชุมจึงมีมติให้นำเงินที่บริษัท โรงงานน้ำตาลทรายขาวเริ่มอุดม จำกัดจะได้รับคืนจำนวน 4,616,485.38 บาทข้างต้น ไปหักกลบหนี้กับเงินที่บริษัทฯ ต้องชำระต่อกองทุนจำนวน 254,747,743.99 บาท ตามแผนฟื้นฟูกิจการในคดีศาลล้มละลายกลางคดีหมายเลขแดงที่ พ.22/2550

ประเด็นพิจารณา

พิจารณาว่าสมควรนำเงินที่กองทุนฯ จะต้องจ่ายชดเชยค่าซื้อน้ำตาลทรายโควตา ค. ให้แก่โรงงาน น้ำตาลทั้ง 4 บริษัท รวมจำนวน 21,355,703.03 บาท ไปหักกลบหนี้กับเงินที่ทั้ง 4 บริษัท ค้างชำระต่อกองทุนตามแผนฟื้นฟูกิจการหรือไม่ประการใด

มติที่ประชุม

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า ยังมีปัญหาข้อกฎหมายที่ไม่อาจชี้ชัดได้ว่าจะสามารถดำเนินการหักกลบหนี้ตามข้อเสนอของสำนักงานกองทุนฯ ได้หรือไม่เพียงใด จึงได้มีมติว่าในเบื้องต้นเห็นควรมอบหมายให้สำนักงานกองทุนฯ เจรจากับโรงงานน้ำตาลทั้ง 4 บริษัท เพื่อหาแนวทางร่วมกันให้ได้ข้อยุติในเรื่องดังกล่าว

วาระที่ 4 เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

4.1 เรื่อง การพิจารณาเลือกรองประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน

ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ รายงานว่า

เรื่องเดิม

1. คณะรัฐมนตรี ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2552 ได้มีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527
2. คณะกรรมการบริหารกองทุน ในคราวประชุมครั้งที่ 17/2552 เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2552 ได้มีมติเป็นเอกฉันท์เลือก

- (1) นายประเสริฐ ตปนียางกูร เลขานุการคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย
ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน

(2) นายนพดล บุรณะธำรง ผู้บริหารส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจด้านอุปทาน ฝ่ายเศรษฐกิจในประเทศสายนโยบายการเงิน ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นรองประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน

(3) นายอิสสระ ถวิลเดิมทรัพย์ ผู้แทนโรงงานน้ำตาล เป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหารกองทุน

3. ต่อมา ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้มีคำสั่งที่ พ. 241/2553 เรื่องย้ายพนักงานลงวันที่ 20 กันยายน 2553 โดยนายนพดล บุรณะธำรง ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งหัวหน้าเศรษฐกิจอาวุโส ระดับผู้บริหารส่วนสำนักงานภาคใต้สายปฏิบัติการ

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มาตรา 24 วรรคสอง “ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนเลือกกรรมการด้วยกันเป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และเลขานุการ ตำแหน่งละหนึ่งคน”

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

การแต่งตั้งนายนพดล บุรณะธำรง เป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารกองทุนเป็นการแต่งตั้งโดยระบุชื่อและตำแหน่ง เมื่อตำแหน่งงานมีการเปลี่ยนแปลงไป ความเป็นกรรมการย่อมสิ้นสุดลงและตำแหน่งรองประธานคณะกรรมการบริหารกองทุนว่างลง ซึ่งจะส่งผลต่อการบริหารงานของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายด้วย

ดังนั้น สำนักงานกองทุนฯ จึงเห็นสมควรพิจารณาแต่งตั้งกรรมการเป็นรองประธานคณะกรรมการบริหารกองทุนแทนนายนพดล บุรณะธำรง เพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อการบริหารงานของกองทุนฯ

ประเด็นพิจารณา

พิจารณาเลือกกรรมการในคณะกรรมการบริหารกองทุน เป็นรองประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน แทนนายนพดล บุรณะธำรง

ความเห็นของกรรมการ

นายมนตรี วิศณุพรประสิทธิ์ ผู้แทนชาวไร่อ้อย เสนอนายนันท์วัฒน์ สังข์หล่อ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นรองประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน

มติที่ประชุม

ที่ประชุมรับรองเป็นเอกฉันท์ให้นายนันท์วัฒน์ สังข์หล่อ ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นรองประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน

ทั้งนี้ ประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน ได้มอบหมายให้สำนักงานกองทุนฯ ไปดำเนินการเรื่องมอบหมายภารกิจของประธานคณะกรรมการบริหารกองทุนให้ รองประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน ปฏิบัติหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานฯ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ เพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนมีความคล่องตัวและรวดเร็ว

4.2 เรื่อง ปัญหาราคาอ้อยไม่เป็นธรรมของชาวไร่อ้อยในพื้นที่ปนเป็อนสารแคดเมียม จังหวัดตาก

หัวหน้าฝ่ายกฎหมายสำนักงานกองทุนฯ รายงานว่า

1. ข้อเท็จจริง

1.1 สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้รับแจ้งจากคณะกรรมการอุตสาหกรรมสภาผู้แทนราษฎรว่าชาวไร่อ้อยในพื้นที่ปนเป็อนสารแคดเมียม จังหวัดตาก ซึ่งได้รับการส่งเสริมให้ปลูกอ้อยเพื่อส่งให้โรงงานผลิตเอทานอลของบริษัท แม่สอดพลังงานสะอาด จำกัด ได้ร้องขอความช่วยเหลือต่อคณะกรรมการฯ เนื่องจากได้รับความเดือดร้อนจากผลผลิตอ้อยตกต่ำ อันเกิดจากปัญหาภัยแล้ง และราคาอ้อยที่ได้รับในปีการผลิต 2552/2553 ที่ตันละ 950 บาท ซึ่งต่ำกว่าราคาอ้อยที่ชาวไร่อ้อยในพื้นที่จังหวัดอื่น ๆ และพื้นที่ใกล้เคียงที่ส่งอ้อยเข้าหีบโรงงานน้ำตาลทราย อีกทั้งหากส่งอ้อยไปใหม่จะถูกหักค่าอ้อยอีกตันละ 50 บาท โดยไม่มีเงินเพิ่มตามค่าความหวานอ้อย หรือเงินเพิ่มค่าอ้อยหากราคาขั้นสุดท้ายสูงกว่าขั้นต้น เช่นเดียวกับอ้อยที่ขายในระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย

1.2 ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้เดินทางไปตรวจสอบสภาพปัญหาและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อร้องเรียนดังกล่าว และได้ร่วมพบปะหารือกับผู้แทนชาวไร่อ้อยในพื้นที่ รวมทั้งผู้แทนบริษัท แม่สอดพลังงานสะอาด จำกัด เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2553 แล้ว มีความเห็นดังนี้

(1) ในปัจจุบันมีชาวไร่อ้อยกลุ่มหนึ่งได้ตื่นรนส่งอ้อยไปขายเป็นพันธุ์อ้อยในพื้นที่จังหวัดอื่นเช่นที่เคยตรวจพบในปีที่ผ่านมา และพยายามส่งขายในรูปแบบน้ำเชื่อมและน้ำตาลปึกหรือน้ำตาลปีบโดยอ้างว่าเป็นอ้อยนอกพื้นที่ปนเป็อนสารแคดเมียม ซึ่งจะส่งผลเสียหายต่ออุตสาหกรรมน้ำตาล ทรายของประเทศเป็นอย่างมากหากประเทศผู้นำเข้าใช้เป็นข้ออ้างที่ไม่ซื้อน้ำตาลทรายจากไทย เนื่องจากผลิตจากอ้อยที่ปนเป็อนสารดังกล่าว อีกทั้งยังเป็นภาระหนักแก่เจ้าหน้าที่ในการตรวจตราและควบคุมการห้ามขนย้ายอ้อยเข้าหีบในโรงงานน้ำตาลทรายด้วย ดังนั้น ภาครัฐจึงควรมีมาตรการช่วยเหลือในการเพิ่มค่าอ้อยให้แก่ชาวไร่ อ้อยในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อให้ได้รับราคาอ้อยเท่ากับราคาอ้อยขั้นต้นที่ส่งเข้าหีบในโรงงานน้ำตาลทรายในฤดูการผลิตปี 2553/2554 โดยเพิ่มค่าอ้อยในอัตราตันละ 100 บาท ซึ่งมีจำนวนอ้อยประมาณ 400,000 ตัน คิดเป็นวงเงินประมาณ 40 ล้านบาท

(2) เนื่องจากขณะนี้ยังไม่มีเงินช่วยเหลือจากแหล่งใดที่จะนำมาใช้ในการเพิ่มค่าอ้อยให้แก่ชาวไร่อ้อยที่ส่งอ้อยให้โรงงานผลิตเอทานอลดังกล่าว ตามข้อ (1) และเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมน้ำตาลทรายของประเทศ จึงเห็นควรดำเนินการให้ความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน โดยอาจใช้เงินกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาเสถียรภาพของราคาอ้อยและน้ำตาลทรายเข้ามาสนับสนุนเพื่อการนี้ในฤดูการผลิตปี 2553/2554

1.3 สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เพื่อให้การพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาและให้ความช่วยเหลือชาวไร่อ้อยในพื้นที่จังหวัดตากเป็นไปด้วยความรอบคอบ

จึงเห็นควรเสนอกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายพิจารณาความเป็นไปได้ในการใช้เงินสนับสนุนจากกองทุน ฯ เพื่อการนี้ก่อนนำเสนอคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย พิจารณาต่อไป

2. ประเด็นพิจารณาที่เกี่ยวกับ พรบ. อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527

กรณีนี้มีประเด็นพิจารณาเกี่ยวกับพรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ว่าโรงงานผลิตเอทานอลของบริษัท แม่สอดพลังงานสะอาด จำกัด มีฐานะเป็นโรงงานตามพรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 หรือไม่อย่างไร และถ้าเป็นโรงงานตามความหมายแห่งพรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 จะสามารถนำเงินของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายไปใช้จ่ายตามมาตรา 30 เพื่อช่วยเหลือชำระค่าอ้อยขั้นต้นให้กับชาวไร่ อ้อยที่ส่งอ้อยให้กับโรงงานผลิตเอทานอลของบริษัทดังกล่าวได้หรือไม่ประการใด

ประเด็นที่ 1 โรงงานผลิตเอทานอลของบริษัท แม่สอดพลังงานสะอาด จำกัด มีฐานะหรือถือได้ว่าเป็นโรงงานตาม พรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 หรือไม่อย่างไร

บทนิยามคำว่า

“ โรงงาน ” ตามความในมาตรา 4 แห่งพรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ได้ให้ความหมายของโรงงานหมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานซึ่งผลิตน้ำตาลทราย เว้นแต่เป็นโรงงานซึ่งผลิตน้ำตาลทรายประเภทหรือปริมาณที่ไม่เกินจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ตั้งและประกอบกิจการโรงงานผลิตน้ำตาลทรายด้วย

“อ้อย” หมายความว่า อ้อยซึ่งตามปกติใช้ในการผลิตน้ำตาลทราย

“ชาวไร่อ้อย” หมายความว่า ชาวไร่อ้อยซึ่งปลูกอ้อยเพื่อส่งให้แก่โรงงาน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

ตามกรณีนี้ สอน. ขอให้กองทุนพิจารณาความเป็นไปได้ในการใช้เงินสนับสนุนชาวไร่อ้อยซึ่งปลูกอ้อยในเขตพื้นที่ปิ่นเป็อนสารแควเดเมียม จังหวัดตาก ที่ส่งอ้อยเข้าผลิตเอทานอลในโรงงานเอทานอลของบริษัท แม่สอดพลังงานสะอาด จำกัด ในฤดูการผลิตปี 2553/54 อีกตันอ้อยละ 100 บาท นั้น สำนักงานกองทุนเห็นว่า โรงงานผลิตเอทานอลของบริษัท แม่สอดพลังงานสะอาด จำกัด เป็นโรงงานที่ผลิตเอทานอลหรือเอทิลแอลกอฮอล์ซึ่งจัดเป็นโรงงานในลำดับที่ 7 ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง พ.ศ. 2535 ออกตามความใน พรบ. โรงงาน พ.ศ. 2535 แม้จะใช้อ้อยเป็นวัตถุดิบก็มีใช่โรงงานที่ผลิตน้ำตาลทรายในลำดับที่ 11 (3) (4) ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง พ.ศ. 2535 ออกตามความใน พรบ. โรงงาน พ.ศ. 2535 ดังนั้น โรงงานผลิตเอทานอลของบริษัท แม่สอดพลังงานสะอาด จำกัด จึงมีใช่โรงงานซึ่งผลิตน้ำตาลทรายตามความหมายแห่งมาตรา 4 พรบ. อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ประกอบกับวัตถุดิบคืออ้อยที่ใช้ใน การผลิตเอทานอลดังกล่าวก็มีใช่อ้อยซึ่งตามปกติใช้ในการผลิตน้ำตาลทรายตามความมุ่งหมายของ พรบ. อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 รวมทั้งผู้ปลูกอ้อยดังกล่าวก็มีใช่ชาวไร่อ้อยที่ปลูกอ้อยเพื่อส่งอ้อยให้กับโรงงานที่ผลิตน้ำตาลทรายตามบทนิยามใน มาตรา 4 ดังกล่าว และแม้แต่โรงงานผลิตน้ำตาลทรายแดงที่ใช้อ้อยเป็นวัตถุดิบยังถูกยกเว้นโดยกฎกระทรวง พ.ศ. 2533 ลงวันที่ 9 พฤษภาคม 2533 ออกตามความใน พรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ไม่ให้เป็นโรงงานน้ำตาลทรายตาม พรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 กล่าวคือไม่อยู่ภายใต้ระบบการแบ่งปัน

ผลประโยชน์ระหว่างชาวไร่อ้อยกับโรงงาน (70:30) โรงงานน้ำตาลทรายแดงและชาวไร่อ้อยที่ส่งอ้อยเข้าหีบใน โรงงานน้ำตาลทรายแดงจึงไม่มีภาระหน้าที่ในการส่งเงินประเภทต่าง ๆ ตาม พรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 เข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย รวมทั้งไม่มีสิทธิต่าง ๆ อันพึงจะได้ตามระบบแบ่งปันผลประโยชน์ตาม พรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ด้วยเช่นกัน

ดังนั้น จึงเห็นว่าโรงงานผลิตเอทานอลของบริษัท แม่สอดพลังงานสะอาด จำกัด มิใช่โรงงานที่ ผลิตน้ำตาลทรายภายใต้ พรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 และแม้ว่าโรงงานดังกล่าวจะใช้อ้อยเป็น วัตถุดิบในการผลิตของโรงงาน โรงงานก็ไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย แต่อย่างใด

ประเด็นที่ 2 จะสามารถนำเงินของกองทุนไปใช้จ่ายตามมาตรา 30 แห่ง พรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 เพื่อช่วยเหลือชำระค่าอ้อยขั้นต้นให้กับชาวไร่อ้อยที่ส่งอ้อยให้กับโรงงานผลิตเอทานอลของบริษัท ดังกล่าวได้หรือไม่ประการใด

เมื่อได้วิเคราะห์ในประเด็นที่ 1 แล้วว่าโรงงานผลิตเอทานอลของบริษัท แม่สอดพลังงานสะอาด จำกัด ไม่เป็นโรงงานน้ำตาลทรายในระบบแบ่งปันผลประโยชน์ตามพรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 แล้ว จึงเห็นว่าไม่มีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้ต่อไป

3. ความเห็นของสำนักงานฯ

จากข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงตาม 2 สำนักงานกองทุนฯ จึงเห็นว่า เนื่องจากชาวไร่อ้อยดังกล่าว ไม่ได้เป็นชาวไร่อ้อยตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 และไม่ได้ส่งอ้อยให้กับโรงงาน น้ำตาลตามนิยามของ พรบ.อ้อยฯ ดังนั้น จึงไม่สามารถใช้เงินกองทุนไปแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

แต่ประเด็นนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะที่ปรึกษากฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย ซึ่งได้ให้ความเห็นในเบื้องต้นอย่างไม่เป็นทางการว่าอาจจะกระทำได้

4. ข้อพิจารณา

พิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาและให้ความช่วยเหลือชาวไร่อ้อยในพื้นที่จังหวัดตากถึงความ เป็นไปได้ในการใช้เงินจากกองทุนสนับสนุนช่วยเหลือเพิ่มค่าอ้อยขั้นต้นให้กับชาวไร่อ้อยที่ส่งอ้อยให้กับ โรงงานผลิตเอทานอลของบริษัท แม่สอดพลังงานสะอาด จำกัด อีกตันอ้อยละ 100 บาท หรือไม่ประการใด

มติที่ประชุม

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่าเนื่องจากเรื่องนี้ยังไม่มีข้อมูลประกอบการพิจารณาที่ครบถ้วน โดย เฉพาะความชัดเจนในข้อกฎหมาย ที่ประชุมจึงมีมติให้รอผลการวินิจฉัยของคณะที่ปรึกษากฎหมายของ คณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายให้ได้ข้อยุติก่อน

4.3 เรื่อง ขอรับทุนสนับสนุนโครงการสำรวจสภาวะสุขภาพกลุ่มแรงงานและเด็กใน ครัวเรือนที่ประกอบอาชีพผลิตเครื่องเบญจรงค์ จังหวัดสมุทรสาคร พ.ศ. 2554

รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ รายงานว่า

1. ข้อเท็จจริง

1.1 สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย (สสท.) ได้มีหนังสือลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2554 ถึง ดร.ประเสริฐ ตปนียางกูร แจ้งว่าสำนักกระบาดวิทยา สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรสาคร และคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลได้แสดงความจำนงขอรับการสนับสนุนงบประมาณจาก “กองทุนรักษาผู้ป่วยจากสารพิษ” ของสถาบันสิ่งแวดล้อมไทยในโครงการสำรวจสภาวะสุขภาพกลุ่มแรงงานและเด็กในครัวเรือนที่ประกอบอาชีพผลิตเครื่องเบญจรงค์ จำนวน 530,350.00 บาท (ห้าแสนสามหมื่นสามร้อยห้าสิบบาทถ้วน) ดังนั้น สสท.ได้เสนอรายละเอียดของโครงการดังกล่าวต่อคณะกรรมการบริหารกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อ

(1) พิจารณาและรับความคิดเห็นข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารกองทุน

(2) จัดสรรงบประมาณให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างสูงสุดต่อไป

1.2 อุตสาหกรรมเครื่องเบญจรงค์เป็นอุตสาหกรรมตัวอย่างหนึ่งของประเทศไทยที่มีการดำเนินการมานาน และเป็นสินค้าที่สร้างรายได้ให้ชุมชนปีละหลายล้านบาทมีแหล่งผลิตที่สำคัญคือจังหวัดสมุทรสาคร โดยมีวัตถุดิบที่สำคัญในการผลิตคือ ถ้วย ภาชนะดินเผา สี สารเคมีชนิดเงา ฯ ซึ่งการสัมผัสสี สารเคมีในการผลิต อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ เช่น สารตะกั่ว สารซัด สารเคมีเงา

จากผลการติดตามผู้ป่วยของสำนักกระบาดวิทยาในปี 2553 พบว่า มีการได้รับสัมผัสสารตะกั่วในเด็กที่พ่อแม่ทำงานเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเบญจรงค์และเกิดผลต่อสุขภาพค่อนข้างรุนแรง ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอย่างแพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบอุตสาหกรรมดังกล่าวและทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดการปนเปื้อนของตะกั่วไปยังผู้อยู่อาศัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการเกิดสารพิษจากสารตะกั่วได้มากที่สุด

2. ประเด็นข้อกฎหมายและข้อมูลประกอบการพิจารณา

2.1 เงินของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายให้นำมาใช้จ่ายได้เฉพาะเพื่อการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในมาตรา 23 และเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย และของสำนักงานตามที่คณะกรรมการกำหนด รวมทั้งค่าตอบแทนต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา 30)

2.2 กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(1) ศึกษา วิจัย พัฒนา และส่งเสริมการผลิต การใช้และการจำหน่ายอ้อยและน้ำตาลทราย

(2) รักษาเสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เพื่อผลประโยชน์ของชาวไร่

อ้อยและโรงงาน และเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ

(3) รักษาเสถียรภาพของราคาน้ำตาลทรายที่ใช้บริโภคในประเทศ เพื่อผลประโยชน์ของผู้บริโภค

(4) กระทำการอื่นที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย สำนักงานกองทุน ฯ ได้พิจารณาข้อกฎหมายในการนำเงินของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายไปใช้จ่ายได้เฉพาะเพื่อการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ 4 ประการตามมาตรา 23 ประกอบกับมาตรา 30 แห่ง พรบ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 เท่านั้น โครงการศึกษา วิจัย สํารวจ สภาวะสุขภาพกลุ่มแรงงาน และเด็กในครัวเรือนที่ประกอบอาชีพผลิตเครื่องเบญจรงค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาสภาวะสุขภาพพื้นฐานของกลุ่มแรงงานอุตสาหกรรมผลิตเครื่องเบญจรงค์ในจังหวัดสมุทรสาคร จึงไม่ต้องด้วยวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายจะได้รับ ประกอบกับกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายไม่เคยอนุมัติให้เงินสนับสนุนแก่องค์กรในลักษณะเช่นนี้มาก่อน อีกทั้งในปีงบประมาณ 2554 นี้สำนักงานกองทุนมิได้มีการจัดตั้งงบประมาณไว้เพื่อการนี้แต่อย่างใด

3. ประเด็นพิจารณา

พิจารณาว่าจะให้เงินสนับสนุน “กองทุนรักษาผู้ป่วยจากสารพิษของสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย” ในโครงการสำรวจสุขภาพกลุ่มแรงงานและเด็กในครัวเรือนที่ประกอบอาชีพผลิตเครื่องเบญจรงค์ จำนวน 530,350.00 บาท หรือไม่ประการใด

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติไม่อนุมัติการขอรับทุนดังกล่าว เนื่องจากไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ตามมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527

4.4 เรื่อง สรุปผลการพิจารณาแนวทางการยกเลิกการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ รายงานว่า

ความเป็นมา

1. มติคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ (กรอ.) เมื่อวันที่ 21 ตุลาคม 2552 ได้พิจารณาเรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหาน้ำตาลทรายโควตา ก. ดังนี้

- 1) คงอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ที่ปรับเพิ่มขึ้น 5 บาท/กิโลกรัม ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2551 จนครบกำหนดการชำระหนี้ให้กองทุนฯ ประมาณเดือนพฤศจิกายน 2553

- 2) มอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรม หรือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ภายหลังจากคณะรัฐมนตรีกำหนดชำระหนี้ของกองทุนฯ ประมาณเดือนพฤศจิกายน 2553
- 3) มอบหมายกระทรวงพาณิชย์ไปพิจารณาทบทวนรายการสินค้าที่ถูกควบคุมราคา รวมทั้งสินค้าที่ต้องติดตามภาวะและสถานการณ์อย่างใกล้ชิด ให้มีความเหมาะสม

2. คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2553 มีมติเห็นชอบตามมติของ กรอ. เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2553 เรื่อง ความเป็นผู้นำแนวทางการยกเลิกการนำเงินเข้ากองทุนฯ ดังนี้

- 1) ให้สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายจัดส่งข้อมูลสถานะเงินกองทุนฯ และการชำระหนี้ให้ สศช. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ กรอ. พิจารณาภาระหนี้และแผนการชำระหนี้ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคต่างๆ แล้วนำเสนอคณะกรรมการ กรอ. ต่อไป
- 2) เห็นชอบให้แต่งตั้งคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชน โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณคีรี) เป็นประธานเพื่อเร่งรัดแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ภายหลังจากการชำระหนี้ของกองทุนฯ ทั้งนี้ ให้กระทรวงอุตสาหกรรมรับไปดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงานร่วมดังกล่าว

3. คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2553 มีมติเห็นชอบตามมติ กรอ. เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2553 เรื่อง ความเป็นผู้นำแนวทางการยกเลิกการนำเงินเข้ากองทุนฯ โดยให้ความเห็นชอบองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแนวทางการยกเลิกการนำเงินเข้ากองทุนฯ โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายไทรรงค์ สุวรรณคีรี) เป็นประธาน และ สศช. เป็นฝ่ายเลขานุการทำหน้าที่พิจารณาและเสนอแนะแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ภายหลังจากการชำระหนี้ของกองทุนฯ

4. คณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพิจารณาแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย ในการประชุมครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2553 ได้พิจารณาแนวทางการยกเลิกอัตราการนำเงินเข้ากองทุนฯ แล้วมีมติดังนี้

1. ให้คงอัตราการนำเงินเข้ากองทุนฯ ไว้ที่ 5 บาทต่อกิโลกรัม เพื่อให้กองทุนฯ ชำระหนี้ที่เหลือแก่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2554
2. ให้ความเห็นชอบแนวทางแก้ไขปัญหาที่ สศช. ศึกษาอัตราการนำเงินเข้ากองทุนฯ ที่เหมาะสม หลังจากเดือนกุมภาพันธ์ 2554 โดยให้คำนึงถึงผลกระทบต่อชาวไร่อ้อย ผู้ประกอบการ ผู้บริโภค ครัวเรือน และสภาพคล่องของกองทุนฯ รวมทั้งให้มีการพิจารณาปรับปรุงระบบโครงสร้างของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบด้วย

5. คณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชน ในการประชุมครั้งที่ 1/2554 เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2554 มีมติให้นำเสนอ กรอ. เพื่อพิจารณากำหนดอัตราการนำเงินเข้ากองทุนฯ ดังนี้

1. ให้คงอัตราการนำเงินเข้ากองทุนฯ ที่ 5 บาทต่อกิโลกรัม เพื่อชำระหนี้ (รวมดอกเบี้ย) จนกว่ากองทุนฯ จะชำระหนี้เสร็จสิ้น
2. ให้ลดอัตราการนำเงินเข้ากองทุนฯ ลงเหลือ 4 บาทต่อกิโลกรัม เพื่อชำระหนี้ (รวมดอกเบี้ย) จนกว่ากองทุนฯ จะชำระหนี้เสร็จสิ้น

6. การประชุม กรอ. เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2554 มีมติรับทราบผลการศึกษาของ สศช. และให้คงอัตราการนำเงินเข้ากองทุนฯ 5 บาท/ กิโลกรัม จนกว่ากองทุนฯ จะชำระหนี้ตามมติ ครม. เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2553 จนแล้วเสร็จ รวมทั้งมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมดำเนินการศึกษาแนวทางการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบให้แล้วเสร็จและนำเสนอคณะรัฐมนตรี ต่อไป

ความเห็นของสำนักงานฯ

การดำเนินการศึกษาแนวทางการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ มีความจำเป็นต่อการกำหนดแนวทางการบริหารกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย เมื่อชำระหนี้หมดประมาณเดือน ธันวาคม 2554 แต่เนื่องจากเป็นงานที่ต้องใช้ความละเอียดและองค์ความรู้เชิงลึก จึงเห็นสมควร

1. จัดจ้างสถาบันการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ เช่น TDRI
2. เพื่อให้การศึกษาวិจัยตามข้อ 1 ครอบคลุมและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นสมควรจัดตั้งคณะทำงานเพื่อจัดทำ (TERM OF REFERENCE)
3. การศึกษาดังกล่าวต้องกำหนดเวลาแล้วเสร็จก่อนสิ้นเดือนธันวาคม 2554

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

พิจารณากำหนดแนวทางการดำเนินการศึกษา ปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ทั้งระบบ ตามมติ กรอ. หรือไม่ประการใด

ความเห็นของที่ประชุม

ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ สรุปความเป็นมาว่า ที่ผ่านมามีการจัดจ้างทำการวิจัยระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายไว้มาก เช่น TDRI มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงเห็นควรให้มีการจัดจ้างเพื่อทำการวิจัย ตามที่ สศช. ให้แนวทางไว้ ซึ่งต้องให้แล้วเสร็จก่อนการชำระหนี้คือก่อนธันวาคม 2554 สศช. ได้ให้แนวทางการบริหารน้ำตาลทรายโควตา ก. ไว้ 3 แนวทางดังนี้

1. ปรับให้มีการลอยตัวราคาน้ำตาล (Free Float) โดยกำหนดให้ราคาน้ำตาลในประเทศกับราคาส่งออกของไทย ณ ท่าเรือกรุงเทพ (FOB) ซึ่งอ้างอิงจากราคาน้ำตาลทรายขาวของตลาดลอนดอน และค่าพรีเมียม โดยยังคงระบบแบ่งปันผลประโยชน์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไว้เช่นเดิม

2. การลดยัตว์ราคาน้ำตาลอย่างมีการบริหารจัดการเป็นการผสมผสานระหว่างการใช้กลไกตลาด และการบริหารจัดการของภาครัฐ โดยกำหนดระดับราคาน้ำตาลภายในประเทศ ให้มีขั้นต่ำ และขั้นสูง ที่กองทุน จะเข้าแทรกแซงเพื่อรักษาเสถียรภาพระบบเพื่อไม่ให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคต้องรับภาระทางการเงินมากเกินไป แม้ว่าแนวทางนี้จะสามารถลดปัญหาการลักลอบจำหน่ายน้ำตาลได้ระดับหนึ่ง แต่ภาครัฐยังคงต้องรับภาระ ส่วนหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันการกำหนดราคาสับสุนนขั้นต่ำและขั้นสูงไว้ตายตัวอาจก่อให้เกิดการปั่นราคาน้ำตาลให้สูงหรือต่ำกว่าราคาควบคุมเพื่อให้ภาครัฐเข้าแทรกแซงและช่วยเหลือ รวมทั้งภาครัฐอาจต้องเผชิญ ความเสี่ยงในด้านการบริหารจัดการในกรณีที่เกิดความผันผวนจากสถานการณ์ของอุตสาหกรรมอ้อยและ น้ำตาลทรายโลกจนทำให้เกิดผลเสียหายต่อระบบหรือกองทุน ทั้งนี้ การกำหนดราคาขั้นต่ำและขั้นสูงที่ทุกฝ่าย เห็นชอบร่วมกันยังทำได้ยากและต้องใช้เวลาในการศึกษาวิจัย

3. การประกันรายได้เกษตรกรชาวไร่อ้อย โดยกำหนดให้ราคาจำหน่ายน้ำตาลทราย ภายในประเทศเท่ากับต้นทุนการผลิตน้ำตาลภายในประเทศ และราคาน้ำตาลทรายส่งออกไปยังต่างประเทศ เคลื่อนไหวตามราคาตลาดโลก

ประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน ให้ความเห็นว่า เป็นเรื่องสำคัญและเร่งด่วนที่จะ ทำการศึกษาให้ละเอียดและสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายได้จัดตั้งคณะทำงานพิจารณาปรับ โครงสร้างระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ขณะนี้ทำอยู่ในระดับโครงร่างซึ่งคิดว่าจะเป็นผลดีที่ทาง กองทุนจะร่วมทำ TOR ด้วย เสนอให้ตั้งคณะทำงานขึ้นมา 3 ชุด คือ

1. จัดทำเรื่อง TOR เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการทำการศึกษาคณะทำงานวิจัย
2. คณะทำงานจัดจ้าง
3. คณะทำงานตรวจรับ

การทำ TOR ต้องใช้คนที่รู้เรื่องระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายจริงๆ ซึ่งต้องใช้เจ้าหน้าที่ กองทุนฯ และ สอน. คือฝ่ายนโยบายฯ และคณะทำงานปรับโครงสร้างระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ที่มีผู้แทนชาวไร่ โรงงานและส่วนราชการ

นายพรศักดิ์ โอวาทกรกิจ ผู้แทนชาวไร่อ้อย ชี้แจงว่า การศึกษาวิจัยระบบอุตสาหกรรมอ้อย และน้ำตาลทราย TDRI ได้ศึกษาไว้หลายเรื่องมาก และมีอีกหลายสำนักที่ทำการศึกษาคณะทำงานวิจัย ใช้เงินไปก็มาก แต่ไม่เคยนำมาใช้ประโยชน์ได้เลย ขณะนี้คณะทำงานปรับโครงสร้างระบบอุตสาหกรรมฯ ประชุมไปหลายรอบก็ยัง ไม่ได้ข้อยุติ เพราะระบบอ้อยและน้ำตาลทรายเป็นระบบแบ่งปันผลประโยชน์ เงินส่วนกลางไม่ได้ตกอยู่กับใคร มีกองทุนดูแลบริหาร ฉะนั้นถ้าชาวไร่ โรงงานตกลงกันได้ก็ไม่ต้องทำการศึกษาคณะทำงานวิจัย เพราะระบบ แบ่งปัน 70:30 ชัดเจนมาก หรือถ้าจ้างทำการศึกษาคณะทำงานวิจัย ต้องกล้าที่จะกำหนดประสิทธิภาพของโรงงานให้ ชัดเจนได้หรือไม่ เสนอให้คณะทำงานปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมฯ สรุปผลออกมาให้ชัดเจนก่อนแล้วค่อย นำมาพิจารณาอีกที

นายอิสสระ ถวิลเดิมทรัพย์ กรรมการและเลขานุการ ให้ความเห็นว่า เห็นด้วยในเรื่องนี้ คือได้ มีการศึกษาคณะทำงานวิจัยไว้มากแล้ว ถ้า 2 ฝ่ายตกลงกันได้ก็จบ แต่ในฐานะของคณะกรรมการบริหารกองทุน ถ้ารัฐเสนอ

แนวทางมาถ้าเราไม่ทำอะไรเลย เกรงว่ากรรมการจะทำหน้าที่ได้ไม่รอบคอบและบกพร่อง เห็นควรให้มีการตั้งคณะทำงานทำ TOR

ประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน เห็นว่า คุณอภิสสระพุดในประเด็นที่สำคัญมากคือความรอบคอบ แต่ขาดไปจุดหนึ่งคือยังไม่มีบุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสีย ซึ่งเป็นนักวิชาการเป็นที่ยอมรับและได้รับความเชื่อถือของประเทศเข้ามาเป็นคนกลางเข้ามาดู เห็นด้วยที่คุณพรศักดิ์เสนอให้มีการกำหนดประสิทธิภาพของโรงงาน จะกำหนดอย่างไร จุดไหนที่จะให้เป็นที่ยอมรับของชาวไร่ เห็นว่ายังมีรายละเอียดค่อนข้างมาก รวมทั้งการกำหนดคุณภาพอ้อยที่จำเป็นจะต้องให้นักวิชาการเข้ามาศึกษาวิจัยและเป็นความหวังดีของสำนักงานกองทุนฯ ที่มองเห็นว่าทางภาครัฐคือ สศช. ให้ระบบเรามาดูกันเอง และออกเป็นเอกสารที่สมบูรณ์แบบซึ่งจะสามารถใช้เป็นหลักในการอ้างอิงในภายหน้าได้เป็นอย่างดี ในเบื้องต้นกองทุนและสอน. ควรหารือร่วมกันเพื่อหาจุดที่จะกำหนดจัดทำ TOR

นายันทวัฒน์ สังข์หล่อ รองประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน เห็นว่า ควรระบุใน TOR ให้มีการทบทวนการศึกษาวินิจฉัยเกี่ยวกับอ้อยและน้ำตาลทรายที่มีอยู่ในปัจจุบันด้วย

นายคมกริช นาคะลักษณ์ ผู้แทนโรงงาน เห็นว่า จำเป็นต้องทำการศึกษาวินิจฉัยในรายละเอียด คิดว่ามีปัจจัยหลายอย่างที่ผ่านมาไม่สามารถออกผลการศึกษามาได้อย่างเหมาะสม ต้องยอมรับว่าเป็นกลุ่มผลประโยชน์ซึ่งมีความเห็นไม่ตรงกัน การออกความเห็นในที่ประชุมจึงเป็น 2 ความเห็น คือ ความเห็นของโรงงาน ความเห็นของชาวไร่ และบางครั้งก็เป็นความเห็นของภาครัฐ 3 กระทรวง คือ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สุดท้ายความคิดเห็นทั้งหมดก็ไม่ตกผลึก และไม่สามารถสรุปได้ว่าผลผลิตที่ตกผลึกของระบบอุตสาหกรรมจะเป็นอย่างไร เห็นด้วยที่ควรมีบุคคลที่เป็นกลางและเป็นที่ยอมรับระดับประเทศเข้ามาฟังความคิดเห็นของ 3 ฝ่าย และรวบรวมทำการศึกษาวินิจฉัย stakeholder ให้ออกมาเป็นเอกสารของผู้วิจัย เพื่อนำไปอ้างอิงกับภาครัฐในการผลักดันในเรื่องที่ควรจะเป็น เช่น การค้าเสรีจะเป็นที่ยอมรับได้มากกว่าการไปชี้แจงของชาวไร่ โรงงาน และส่วนราชการ เห็นว่าในเรื่องนี้ฝ่ายนโยบายของสอน. มีคนที่ทำไม่เพียงพอเพราะมีกำลังน้อยมาก ดังนั้น เสนอว่าเรื่องการทำวิจัยมีความจำเป็นมาก ส่วนจะให้หน้าตาเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับกรรมการ

นายมนตรี วิศณุพรประสิทธิ์ ผู้แทนชาวไร่อ้อย เห็นว่า การปรับโครงสร้างของระบบอุตสาหกรรมทั้งหมดกองทุนมีผลกระทบน้อยมาก เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องของฝ่ายนโยบาย ถ้าพูดถึงราคาน้ำตาลเข้ามาเกี่ยวข้องให้นำผลการวิจัยที่ผ่านมา มาต่อยอดจะดีกว่า ถ้าสุดท้ายที่ใช้งบวิจัย 14 ล้านให้มาดูว่าเนื้องานมีอะไรบ้าง ให้เพิ่มเติมและต่อยอดเข้าไป และเห็นด้วยให้มีการทำการวิจัย เสนอให้นำของเดิมมาต่อยอด

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบในหลักการให้ดำเนินการศึกษา ปรับโครงสร้างระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายตามมติคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน (กรอ.) ในเบื้องต้นมอบหมายให้สำนักงานกองทุนฯ ร่วมกับสำนักนโยบายอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อ

จัดทำ TOR ในการจัดจ้างการดำเนินการวิจัยเพื่อปรับโครงสร้างระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายแล้ว
นำเสนอคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณาต่อไป

4.5 เรื่อง ขอให้กองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายชดเชยส่วนที่ขาดทุนของการผลิตน้ำตาล ทรายขาวชนิดบรรจุ 1 กิโลกรัม

ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ รายงานว่า

สามสมาคมโรงงานน้ำตาลได้มีหนังสือเรียนประธานคณะกรรมการบริหารกองทุนแจ้งว่า เนื่องจาก
ประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ เรื่องกำหนดราคาและหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการ
จำหน่ายน้ำตาลทรายปี 2554 ในข้อ 2(3) กำหนดราคาจำหน่ายปลีกน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ น้ำตาลทรายขาว
เกรด 1 เกรด 2 และเกรด 3 ชนิดบรรจุ 1 กิโลกรัมในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี
สมุทรปราการ และสมุทรสาคร กิโลกรัมละ 22.85 บาท 21.85 บาท และ 21.35 บาท ตามลำดับ และในข้อ 4
กำหนดให้การจำหน่ายน้ำตาลทรายที่มีการบรรจุปริมาณน้ำตาลทรายสุทธิหนึ่งกิโลกรัมที่ปิดผนึกแน่นหนา
และมีฉลากระบุชื่อทางการค้า หรือเครื่องหมายการค้าของผู้ผลิตให้จำหน่ายปลีก ในราคาตามข้อ 2(3) โดยให้
คิดค่าภาชนะบรรจุได้ไม่เกินกิโลกรัมละ 0.75 บาท ซึ่งทำให้โรงงานน้ำตาลต้องจำหน่ายน้ำตาลชนิดบรรจุ 1
กิโลกรัม ในราคาไม่สูงกว่าราคา (รวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว) ดังนี้

1. น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ กิโลกรัมละ 23.60 บาท
2. น้ำตาลทรายขาวเกรด 1 เกรด 2 และเกรด 3 กิโลกรัมละ 22.50 บาท

สามสมาคมโรงงานน้ำตาลทรายขอเรียนว่าปัจจุบันโรงงานน้ำตาลมีต้นทุนการผลิตและการ
จำหน่ายน้ำตาลทรายขาวชนิดบรรจุ 1 กิโลกรัม เป็นดังนี้

1. น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ กิโลกรัมละ 25 บาท
2. น้ำตาลทรายขาวเกรด 1 เกรด 2 และเกรด 3 กิโลกรัมละ 24 บาท

แต่เพื่อมิให้ผู้บริโภคต้องรับภาระต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นดังกล่าว ประกอบกับกองทุนอ้อยและ
น้ำตาลทรายมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาเสถียรภาพของราคาน้ำตาลทรายที่ใช้บริโภคในประเทศ เพื่อผลประโยชน์
ของผู้บริโภค สามสมาคมโรงงานน้ำตาลทรายจึงขอให้กองทุนฯ รับภาระชดเชยส่วนที่ขาดทุนของการผลิต
น้ำตาลทรายชนิดบรรจุ 1 กิโลกรัม ดังนี้

1. น้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ กิโลกรัมละ 1.40 บาท
2. น้ำตาลทรายขาวเกรด 1 เกรด 2 และเกรด 3 กิโลกรัมละ 1.50 บาท

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

พิจารณาข้อเสนอของสามสมาคมโรงงานน้ำตาล ให้กองทุนชดเชยส่วนที่ขาดทุนของการผลิต
น้ำตาลทรายชนิดบรรจุ 1 กิโลกรัม หรือไม่ประการใด

ความเห็นของที่ประชุม

ประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน กล่าวถึงความเป็นมาว่าสืบเนื่องจากมีปัญหาการขาดแคลนน้ำตาลสูงบรรจุ 1 กิโลกรัม ตาม Modern Trade อย่างรุนแรง เพราะราคาขายปลีกที่มีมาตรฐาน ผนังของหนาแน่นภายใต้การควบคุมของกระทรวงพาณิชย์ที่ให้ค่าบรรจุสูงละไม่เกิน 0.75 บาท ซึ่งไม่คุ้มต้นทุนการผลิตทำให้ไม่มีโรงงานไหนคิดที่จะทำ ขณะนี้มีเพียง 3 โรงและเพิ่มอีกโรงคือโรงงานน้ำตาลครบุรี ซึ่งผลิตออกมาไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาดในขณะนี้ ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้บริโภคภายในประเทศ เคยมีความพยายามขอกระทรวงพาณิชย์เรื่องเพิ่มค่าบรรจุสูงหลายครั้งก็ไม่ได้ผล จน 3 สมาคมโรงงานเสนอเรื่องขอมายังกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย โดยเสนอเป็นแนวทางการลดเงินเข้ากองทุนและนำส่วนที่ขอลดเงินเข้ากองทุนไปชดเชยให้ผู้ประกอบการตามต้นทุนที่แท้จริง สิ่งเดียวที่จะจูงใจให้หลายๆ โรงทำบรรจุสูง 1 กิโลกรัมให้มากขึ้น ประชาชนเดือดร้อนน้อยลงทั้งน้ำตาลได้ราคาเป็นธรรมกับผู้บริโภค จึงหามาตรการจูงใจให้โรงงาน จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องทำ เรื่องนี้กองทุนจะอนุมัติเลยไม่ได้ เพียงแต่เห็นชอบเป็นข้อเสนอแนวทางจากกองทุน เสนอ กอน. เมื่อ กอน. เห็นชอบก็เสนอเรื่องไปคณะกรรมการต่อไป โดยผู้แทน 3 สมาคมโรงงานน้ำตาลจะได้ชี้แจงให้กรรมการเข้าใจก่อนตัดสินใจ

นายคณิต นิรัตสุวรรณ์ ผู้แทน 3 สมาคมโรงงานน้ำตาล ชี้แจงว่า จะทำอย่างไรจะแก้ไขปัญหาน้ำตาลทรายขาดตลาด เพราะน้ำตาลโควตา ก. บริโภคภายในประเทศขณะนี้ 75% จะใช้ในระบบอุตสาหกรรม 25% จะบริโภคโดยตรง และปัจจุบันช่องทางค้าปลีกสมัยใหม่มีมากขึ้น เช่น ร้านขายของชำ 50% ร้านสะดวกซื้อ 50% และภายในช่วง 5 ปี 10 ปีนี้ การขยายตัวของ Modern Trade โตขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่นในอำเภอในต่างจังหวัด ผลที่ตามมาคือผู้บริโภคน้ำตาลบรรจุสูงเข้าสู่ห้างมากขึ้น แต่ผู้ผลิตจากโรงงานยังเท่าเดิม ผู้ผลิตน้ำตาลสูงมีแค่ 4 โรง แต่มีปริมาณจำกัด ต้นทุนบรรจุสูงสูงขึ้น จึงไม่มีแรงจูงใจให้โรงอื่นๆ ทำ เมื่อไปตามห้างจุดสินค้าของน้ำตาลเปรียบเทียบกับข้าว ซึ่งมีหลากหลายยี่ห้อ แต่น้ำตาลมีให้เห็นเพียง 2-3 ยี่ห้อ และมีปัญหาไม่ค่อยมีวางขาย ส่งผลให้เป็นตัวชี้วัดว่าน้ำตาลขาดตลาด น้ำตาลใน 100% เข้าสู่ระบบอุตสาหกรรม 75% ผู้บริโภค 25% ใน 25% จะเข้าสู่ Modern Trade 20% ส่วน 5% จะเป็นร้านค้าปลีก และขายตามตลาดสดเท่านั้น ซึ่งผู้บริโภคได้น้ำตาลที่ราคาไม่เป็นธรรม จึงหันไปซื้อจากห้าง ร้านสะดวกซื้อกันมากขึ้น ทำให้ไม่เพียงพอต่อผู้บริโภค จุดนี้เป็นจุดเล็กๆ ที่เป็นตัวชี้วัด เช่น ราชการ นักข่าว ก็จะเข้าไปตรวจสอบน้ำตาลในห้างข้าว จะออกมาว่าน้ำตาลขาดห้าง ซึ่งเป็นจุดทางจิตวิทยาในเรื่องน้ำตาลขาดตลาด ส่งผลให้ผู้บริโภคได้รับความเดือดร้อน ทำอย่างไรให้มีผลิตเพิ่มมากขึ้น จะต้องสร้างแรงจูงใจให้ผู้ผลิตพึงพอใจที่จะนำน้ำตาลบรรจุสูง 1 กิโลกรัม เข้าห้างให้มากขึ้น จึงมีการเสนอว่ามีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้สถานการณ์การบริโภคภายในประเทศมีเสถียรภาพในส่วนของผู้บริโภค และผู้บริโภคมีตัวเลือกมากขึ้น และจูงใจให้ผู้ผลิตมีมากขึ้น

นายคมกริช นาคะลักษณ์ ผู้แทนโรงงาน ให้ความเห็นว่า ประเด็นสำคัญคือ ทางการเมือง Modern Trade เป็นตัวชี้วัดในเรื่องของการขาดแคลนน้ำตาลหรือไม่ขาดแคลน จึงต้องแก้ไขปัญหานี้ซึ่งเป็นเรื่องด้านจิตวิทยา เข้าไปแก้ไขจุดนี้ผลกระทบที่ตามมาจะกระทบทั้งระบบ แนวทางโดยให้กองทุนแก้ไขปัญหา

โดยพร้อมที่จะให้ทุกโรงสามารถทำได้ ซึ่งกองทุนมีเงิน 5 บาทจากผู้บริโภค ถ้านำมาช่วยเหลือผู้บริโภคจะเกิดประโยชน์โดยตรงในการรักษาเสถียรภาพด้านราคาภายในประเทศ

นายพรศักดิ์ โอวาทกรกิจ ผู้แทนชาวไร่อ้อย ให้ความเห็นว่า ถ้าดูตลาดน้ำตาลในตลาดกรุงเทพฯ นนทบุรี สมุทรปราการ สมุทรสาคร ผู้บริโภคน้ำตาลถูกที่สุดและบรรจุงดสวยงาม ค่าบรรจุงดใส่ๆ ต้นทุน 0.75 บาท น่าจะเพียงพอแต่พอพิมพ์โลโก้ ค่าใช้จ่ายก็เพิ่มขึ้น ทั้งที่น้ำตาลเป็นของระบบถ้าคนห่างไกลในชนบทที่ซื้อจากร้านโชห่วย ซึ่งก็มีน้ำตาลขาย ที่น้ำตาลขาดจุดนี้เกิดจากการบริหารจัดการไม่ดี

นายอิสสระ ถวิลเดมิทรัพย์ กรรมการและเลขานุการ ให้ความเห็นว่า ปัญหาน้ำตาลขาดตลาดเป็นปัญหาซับซ้อน แนวทางใดเพียงแนวทางเดียวไม่สามารถแก้ปัญหาได้ การที่หีบยกแนวทางนี้ขึ้นมาเป็นวิธีหนึ่งที่พอจะบรรเทาความเดือดร้อนได้ ปัญหาหลักคือ รายเล็กที่จะต้องดูแลให้มากที่สุด ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของกองทุนที่จะต้องเข้าไปช่วย โรงงานนครบุรีเข้ามาทำตลาดน้ำตาลถูกก็เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ตลาดรู้จักบ้างเท่านั้น จริงๆ ไม่ต้องการทำเพราะต้นทุนสูงมาก ถ้าต้องการให้หลายๆ โรงเข้ามาทำตลาดในจุดนี้ให้มากขึ้นควรมีสิ่งจูงใจให้มาก เพราะจุดนี้แทบไม่มีกำไรเลย

ประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน ให้ความเห็นว่า วันนี้เป็นเพียงข้อเสนอแนะที่จะเข้าไปสู่ขบวนการแก้ไขปัญหา ไม่ใช่การตัดสินใจของกรรมการบริหารกองทุน เพราะต้องเสนอไป กอน. แล้ว คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพราะ Modern Trade เป็นแนวทางที่จะกระจายสู่ผู้บริโภคได้มากขึ้น และไม่ใช้เงินของกองทุนทางเดียว แต่เป็นในส่วนของผู้บริโภคที่เป็นผู้จ่ายด้วย

นายพรศักดิ์ โอวาทกรกิจ ผู้แทนชาวไร่อ้อย ให้ความเห็นว่า ร้านโชห่วยก็มีต้นทุนเช่นกัน ยางรัดถูกก็ราคาแพงขึ้น ต่างกันที่ใช้คนแทนเครื่องจักร เสนอว่า 0.75 บาทต่อถุง น่าจะเพียงพอแล้วขออุรยละเอียดต้นทุนการผลิตบรรจุงดที่แท้จริง

นางเยาวลักษณ์ มานะตระกูล ผู้แทนสำนักงบประมาณ ให้ความเห็นว่า แสดงว่าน้ำตาลไม่ได้ขาดตลาด และผลกระทบคือน้ำตาลบรรจุงด ซึ่งการบรรจุงดก็ไม่ได้มีต้นทุนสูงที่คุณพรศักดิ์ ขออุดหนุนที่แท้จริงเห็นด้วย มองว่าเรื่องนี้เป็นการช่วยให้โรงงานได้กำไรมากขึ้น โดยเอาเงินส่วนนี้จากกองทุนซึ่งเป็นเงินของชาวไร่อยู่ด้วย การบรรจุงด 1 กิโลกรัมแก้ไขปัญหาน้ำตาลขาดแคลนไม่ได้ เพราะน้ำตาลมีเท่าเดิม

นายคมกริช นาคะลักษณ์ ผู้แทนโรงงาน ชี้แจงว่า ก่อนไปเรื่องต้นทุน ประเด็นที่เกิดขึ้นไม่ใช่ปริมาณน้ำตาลพอหรือไม่พอ แต่พูดถึงน้ำตาลที่ไปสู่ผู้บริโภคเร็วหรือช้า สืบเนื่องจากน้ำตาลที่กำหนดใช้ภายในประเทศ ต่ำกว่าราคาต่างประเทศซึ่งกำหนดโดยให้เพิ่มน้ำตาลมากขึ้น ถ้ากำหนดเทียบต่อกิโลกรัม เพิ่มถึง 37 กิโลกรัมต่อหัวต่อคน จริงๆ ผู้บริโภครายย่อยจะใช้น้ำตาลบริโภคเพียง 1-2 กิโลกรัม เท่านั้น ดังนั้นน้ำตาลที่เพิ่มขึ้นบรรจุ 50 กิโลกรัม จึงเป็นแรงจูงใจให้

1. ลักลอบไปขายตามแนวตะเข็บชายแดน
2. มีอุตสาหกรรมที่ส่งออกที่ใช้น้ำตาลผสมหันมาซื้อน้ำตาลกองนี้ ซึ่ง Order ของอุตสาหกรรมส่วนนี้โตขึ้นถึง 30% จุดนี้ทำให้น้ำตาลของผู้บริโภคถูกแย่งชิงไป ดังนั้น การบรรจุงด 1 กิโลกรัม จะสามารถแก้ปัญหาได้

นายันทวัฒน์ สังข์หล่อ รองประธานคณะกรรมการบริหารกองทุน ให้ความเห็นว่ามี 2 ประเด็น

1. ค่าใช้จ่าย 0.75 บาทต่อถุง พอหรือไม่
2. ข้อมูลยังไม่ชัดเจนเพียงพอ เช่นอดีต การใช้น้ำตาลบรรจุถุงค่าใช้จ่ายจริงเท่าไร ต้นทุนที่แท้จริงเท่าไร

มติที่ประชุม

มอบหมายให้สำนักงานกองทุนฯ สรุปความเห็นของคณะกรรมการฝ่ายราชการ โรงงานและชาวไร่ เสนอคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายเพื่อพิจารณาต่อไป

วาระที่ 5 การดำเนินการตามมติคณะกรรมการบริหารกองทุน

นายบัญชา คันตชาต รองผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนฯ รายงานผลการดำเนินการตามมติคณะกรรมการบริหารกองทุนในคราวประชุมครั้งที่ 2/2554 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 10 กุมภาพันธ์ 2554 ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนได้รับทราบ

วาระที่ 6 เรื่องเสนอเพื่อทราบ

- 6.1 สถานภาพเงินกองทุน ณ วันที่ 8 มีนาคม 2554
- 6.2 รายงานการจ่ายเงินช่วยเหลือชาวไร่อ้อยตันละ 105 บาท ฤดูกาลผลิตปี 2553/54
- 6.3 สรุปสถานการณ์ตลาดน้ำตาลโลก และราคาน้ำตาลทรายดิบตลาดนิวยอร์ก
- 6.4 สรุปรายงานการผลิตน้ำตาลทรายของโรงงานน้ำตาลทั่วประเทศ
- 6.5 งบกระแสเงินสด สิ้นสุด ณ วันที่ 31 มกราคม 2554

เลิกประชุมเวลา 16.00 น.

(นางสาวมลิวัดย์ นิลแสง)

ผู้จัดรายงานการประชุม

(นายวีระศักดิ์ ขวัญเมือง)

ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

ผู้ตรวจรายงานการประชุม